

10. Spotkanie ósme (maj 2008)

- DZIEŁA CHARYTATYWNE

1. Tajemnica Bożego miłosierdzia stanowi źródło i cel posługi charytatywnej Kościoła.
2. Działalność charytatywna powinna ogarniać swoim zasięgiem wszystkich ludzi bez wyjątku i wszystkie ich potrzeby.
Gdziekolwiek znajdują się ludzie, którym brak pokarmu i napoju, ubrania, mieszkania, lekarstw, pracy, oświaty, środków do prowadzenia życia godnego człowieka, dręczeni przeciwnościami i chorobami, doświadczający wygnania czy więzienia, tam **miłość chrześcijańska** winna ich **szukać i znajdować**, troskliwie **pocieszać i wspierać**.
3. Pozyskiwanie dzieci i młodzieży do aktywnego udziału w posłudze miłosierdzia, by oni coraz bardziej wzrastali w miłości, wychowani do ofiarnego życia, do gotowości by służyć innym, przede wszystkim ubogim i chorym. W ten sposób rozumieją, że życie jest piękne, kiedy staje się darem na wzór Jezusa.
4. Dzieła miłosierdzia potrzebują ducha modlitwy, a nie tylko zaplecza materialnego. Modlitwa wstawiennicza Kościoła, a zwłaszcza świadectwo cierpienia jego członków, stanowi szczególną formę posługi miłosierdzia.
5. Jak ma wyglądać ta posługa miłosierdzia ukierunkowana na różne osoby: chore, biedne, samotne itp.?